

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 35 K, na pol leta 18 K, na četrt leta 8 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez izdodbe vpošiljanje naročnine se ne exira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. Uredništvo in upravljalstvo je v Knafevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pecemorne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 85.

V obrambo.

II.

Koroški naši bratje so govorili in glasno povedali, kako oni sodijo o delovanju slovenske delegacije oz. o načelniku slovenske zveze dr. Šusteršiču in njegovem pristašu dr. Ploju. Umevno je, da se dr. Šusteršič pere kakor zamorec, da pa mu vse njegovo pranje toliko pomaga kakor zamorec, kajti on ostane vedno črn in ni ga sredstva, ki bi mu izbrisal vžgano znamenje izdajstva slovenskih bratov na Koroškem.

Kdor je zasledoval delo oziroma spletke dr. Šusteršiča od istega usodopolnega trenutka, ko je Gautsch iz Savla postal Pavel in je samega sebe po zobeh udaril ter v državnem zboru dne 28. novembra 1905 razvil lažljivo zastavo „splošne in enake, tajne volilne pravice“ in sicer le vsled pritiska socialnih demokratov, krščanskih socialistov, Čehov in „Slovanske zveze“, prepričati se je moral, da je ostalo srce načelnika levega kluba nasproti nujnim prošnjam koroških Slovencev trdo kakor kamen in da se mu ni potrebno zdelo energično se zavzeti za krvavo zadete Korošce z vsem vplivom „Slovanske zveze“ in njenih zaveznikov t. j. Čehov, krščanskih socialistov in socialnih demokratov.

Jasno je kot beli dan, da bi bili njegovi politični prijatelji z njim morali potegniti, če bi bil Šusteršič odločno izjavil, da „Slovanska zveza“ ne glasuje za vladno predlogo, če se koroškim Slovincem ne odkazeta dva volilna okraja. — Ko bi bil Šusteršič grozil z opozicijo in obstrukcijo, takoj bi bili Nemci odjenjali, kajti ravno Nemci so isti, katerim se po vladni predlogi največje predprave nasproti Slovanom priznavajo, ker vlada je v tej predlogi brez ovinkov določila, da ima ena tretjina avstrijskih držav-

ljanov, to so Nemci, enako pravico kakor dve tretjini Slovanov in ta krivica je izrečena v številu mandatorov za Nemce in za Slovence.

Nemci so se le navidezno branili izprvega proti volilni reformi ali ko so videli, da je vladna predloga v nevarnosti, postali so previdni in oni bi bili takoj odjenjali, dobro vedo, da nikdar več takih predpravice vsled volilne presnove ne dosežejo, kakor jim jih baš sedanja vladna predloga nudi.

Krščanski socialci, ki kar gorijo za sedanjo predlogo, bi bili takoj svojemu dobremu prijatelju dr. Šusteršiču na pomoč priskočili, samo da rešijo volilno reformo pred vsako nesrečo, če bi bil on to resno zahteval.

Ker pa so videli vsi dobri prijatelji dr. Šusteršiča, da se on sam čisto nič ne briga za svoje rodne brate na Koroškem, niso imeli povoda, da bi oni sami pričeli akcijo v prilog koroškim Slovincem in molčeč so pripustili Poljaki, Čehi, Hrvatje, Rusini in krščanski socialisti in prijatelj Žid dr. Adler, da so bili koroški Slovenci politično obglavljeni.

Mislil, da ga ni toli naivnega politika na svetu, da bi Šusteršičevim izgovorom, da se ni dalo za Korošce nič doseči, mogel verjeti.

Tekom zadnjih treh let je „Slovanska zveza“ po „Slovincu“ razglašala vest, da je Šusteršičev lep klub z Mladočehi sklenil pismeno zvezno pogodbo in da morajo Čehi istotako „Slovansko zvezo“ podpirati, kakor le-ta Čehi.

Sedaj, ko je bila lepa prilika Čehi spomniti na njihovo dolžnost kot zavezniške levega kluba in oni bi bili morali tudi z obstrukcijo „Slovanski zvezi“ priskočiti, se pa ni Šusteršiču umestno zdelo Čehi kot zavezniške engazirati in tako se ni nič energičnega za rešitev koroških Slovincov od Šusteršiča storilo. Če bi bil Šusteršič le hotel, bi bil lahko združil na skupni odločni nastop Čehi, Hrvati, Rusine in krščanske socialiste in

nobena vlada in tudi Nemci bi se ne bili upali nasproti taki koaliciji odkloniti njeno zahtevo v prilog rešitve koroških Slovincov.

Toda to ni bilo dovolj samodržcu Šusteršiču, kajti on je bil že nasproti Gautschu se izrekel zadovoljnim z vladno predlogo, po kateri je bil on določen edinim in izključnim gospodarjem vse Kranjske, in pustil je Korošce ubiti, samo da so bili njemu izročeni kranjski naprednjaki.

Mi naprednjaki smo kupna cena, za koju je Gautsch od dičnega načelnika „Slovanske zveze“ kupil dovoljenje za obglavljenje koroških Slovincov in tega dogovora se držita vlada in nje suženj dr. Šusteršič. To je rdeča nit, ki se opazuje pri vseh korakih in spletkah načelnika levega kluba od meseca novembra lanskega leta semkaj, pa naj še tako drzno Šusteršič svoje zločinstvo taji.

Shod koroških zaupnikov je pa tudi v tem pogledu bil velikega pomena, ker so se pri tej priliki obelodanile stvari, katerih mi napredni Slovenci niti slutiti nismo, ki pa z neovržljivo sigurnostjo pričajo, da je dr. Šusteršič pravi in pristni škarijot nasproti koroškim Slovincem in da jih je iz gole sebičnosti in politične nenasitnosti prodal Nemcem in vladi.

Ves čas, kar je bil Šusteršič s svojo umevno popustljivostjo Kranjcem nakopal novo krivico, namreč en mandat za par tisoč Kočevcev, mešetarij je Šusteršič z Nemci radi kompenzacije na Kranjskem; njemu je bilo vseeno, če se je smešno mali peščici Nemcev, t. j. Kočevcev priznala pravica do enega mandata, iskal je le osebnega dobička in en mandat za svojo nenasitno politično bisago in sicer le na Kranjskem, kakor se mu je to v odseku za volilno reformo v zobe povedalo in dokazalo.

Šusteršič niti v sanjah ni mislil na Koroško! Šele potem, ko je počelo slovensko ljudstvo na Koroškem se dvigati in se je javno govorilo, da je Šusteršič štajerske in koroške Slo-

vence izdal, storil je Šusteršič navidezno en korak za Korošce in je brez vse uneme formalno stavil predlog, da se razprava glede Koroške obnovi.

Ta predlog je padel, ker so krščanski socialci in pa člani nemškega centra proti njemu glasovali.

Da so tako glasovali, je bil le Šusteršič sam kriv, ker ni energično nastopil in svoje politične prijatelje prisilil, da bi bili za njegov predlog glasovali. To priča, da mu ni bilo nič do tega, da se razprava za Koroško po njegovem predlogu reasumira! On je tudi glasovanje o tem predlogu tako mirnodušno v žep vtaknil, kakor da ga nič ne briga.

To dejstvo je bilo samo na sebi že dosti značilno, da ni bila resna volja Šusteršiča pomagati ogoljufanim Korošcem do njihovih poštenih pravic.

Ali shod zaupnih mož v Celovcu je odprl celemu svetu še bolj oči, da morejo natančno videti v izdajalsko črno dušo načelnika „Slovanske zveze“.

Dr. Brejc je na shodu razodel, da so Korošci le z velikim trudom bili dr. Šusteršiča prisilili, da je stavil predlog, da se sklepanje glede Koroške reasumira, kajti oni so mu brzojavili:

Kompenzacija za Kočevje more biti le drugi slovenski mandat na Koroškem; nujno prosimo, da vsak drugi kompromis brezpogojno odklonite!

Ta prošnja Korošcev pa ni našla milosti v očeh Šusteršiča in Ploja, kajti oba sta le za Štajersko delaia, četudi so Korošci zoper to protestovali.

Ali najlepše je pač to, da so se Korošci naravnost v Mariboru na Šusteršiča in Ploja z ekspresnimi pismi obrnili in prosili, da naj Štajerci od 7 mandata odjenjajo in sicer Korošcem na ljubo!

In tej prošnji se je v Mariboru ugodilo in v tem zmislu dr. Šusteršiču in Ploju sporočilo.

In navzlic temu, da so se mero-dajni slovenski zaupniki v Mariboru sedmemu brezpomembnemu mandatu odrekli in o tem „Slovansko zvezo“ oziroma Ploja in Šusteršiča obvestili, nista ta dva poslanca želji svojih štajerskih rojakov ustregla, temveč sta naročilo, došlo jima iz Maribora, utajila in se edino za 7. mandat na Štajerskem pehala, dočim sta mirne krvi prepustila Korošce vladi in zagrizenim njihovim sovražnikom Nemcem.

To dejstvo vpije do neba in jaz izjavljam, da ne bi bil nikdar takega političnega zločina od strani dr. Ploja pričakoval; o dr. Šusteršiču nočem govoriti, ker ga predobro pozna ves slovenski svet in ves državni zbor.

Lasje so se mi ježili, ko sem to razodetje dr. Brejca v „Miru“ z dne 4. avgusta t. l. čital, kajti o vsem tem nismo mi naprednjaki v drž. zboru ni besedice vedeli in v tem pogledu moram, kakor težko mi je pri srcu, reči, da so gospodje rodoljubi v Celovcu veliko napako storili, da niso tudi nas o navedenih sklepih in korakih obvestili.

Izjavljam na svojo čast, da bi bil jaz sam v odseku za volilno reformo, če bi bil tako informiran kakor sem danes po „Miru“, uprizoril radi gori omenjene lumparije Šusteršičevih kimavcev, tak škandal, da bi se bilo komaj glasovanje za sedmi štajerski mandat moglo vršiti.

Morda bi bili potem Ploj, Šusteršič in Ivčević prišli vendar do spoznanja, kako krivico so iznovega storili koroškim Slovincem.

Jaz bi bil pač vse storil, da bi bil zavratne naklepe Šusteršiča in kompanije obrezuspešil in pred vsem svetom to politično lopovstvo razkrinal. Žal, da nisem ničesar o vsem tem vedel, ter so Korošci za našim hrbtom se samo s klerikalci v zadnjem času pogajali in to je bilo zanje usodepolno, kajti, če bi bil jaz „brez rokavio“ vmes posegel in pojas-

LISTEK.

Pija pl. Kušin.

Spisal Josip Premk.

(Dalje.)

II.

Po prostrani, bogato opremljeni grajski sobani Ludovika pl. Kušina, razlivala se je magična svetloba neštetih lučic, ki so bile pritrjene na malih, vitkih amoretih, se odbijala od ledenogladkega, svetlega tlaku in lila skozi okna vun v temno, deževno noč.

Vsi so bili že zbrani. Dame in gospice v šumečih, prozornih in pikantnih, na hrbtu in prsih globoko dekoliranih, modernih, bogato okinčanih toaletah; gospodje orokovičeni, v dolgih, temnih, ozkih frakih; častniki v svetli novi uniformi, skrbno navihanih brk, kakor solnce svetlih obutal — vse elegantno, pikantno, koketno... Celo stari strežnik se je prelevil nocoj v svojo galauniformo in stoji v lesketajoči zlatom okinčani livreji v kotu dvorane mirno kakor kip, čakajoč ukazov in pozivov povabljenih gospode.

Pritajeno šepetanje, hihitanje,

glasna govorica, prešeren smeh, vse to odmeva po prostranih dvorani.

Gospice mlade, koketne, stikajo v enem kotu skupaj svoje parfumi-rane, s cvetlicami okinčane glavice — gospe rešetajo o bodoči zakonski sreči svojih hčera — starejšim gospodom sedečim, na baržunastih naslanjačih je politika glavni predmet, častniki v družbi mladih gospodov skrbno mečejo svoje poglede po lepih devojkah — vse kuje srečo, vsak po svojem načinu.

Poluglasen „ah“ se začuje naenkrat po dvorani.

In res, krasna je v tej beli svileni, polni biserov lesketajoči toaleti, v visoko čez lakot prozornih rokavicah, v lice rožno nadahnjena — kakor divna, eterska slika, vitke, krasne vile. In ob njeni strani vitka, visoka postava njenega zaročenca nadporočnika pl. Edvarda Gutensteina — res prekrasen parček.

Vse hiti k njima, vse čestitaj, vse se jima klanjaj, a niso ju še vsi pozdravili, kar zadonijo kakor iz neba prispeli močni, burni, a zopet tihi akordi in nato zvonka mila pesem čestitke novima zaročencema. Vse se ozira proti kraju; odkoder prihajajo ti nebeški glasovi...

Na nekoliko vzvišenem odru, ka-

tereja je prej zakrivala mehka, dolga preproga, pa sedi ponosno ob klavirju črnolas mladenič, Edvardov brat Henrik in poleg njega mladostna, krasna pevka — Pija pl. Kušin. Okoli njih stoje črnozeleni ciprese, tuje in druge cvetlice, da se vidita, kakor v gaju.

Čaroben je ta prizor...

Vse stoji kakor očarano. Niti malega šuma ni čuti, smrtna tišina vlada po dvorani, le mili spev čarobne pevke in ognjevit, a zopet bežajoče milo spremljevanje klavirja doni v uho začudenih gospodi.

Tam med cipresami pa igra umetnik Henrik, in si želi, da bi bil ta spev večni, da bi vedno čutil Pijin omiljujoči di, da bi zamogel večno uživati nje tako nedolžne, zapljuje poglede...

Končala sta. —

Nekaj časa vlada po dvorani tihota, kakor da se probujajo nje prebivalci iz sladkih sanj, nato pa zadoni burn aplavz nepretrgano, dolgo, dolgo, dokler zopet ne zadoni tam med zelenjenjem, a sedaj ne več oni mili spev, pač igrata Pija in Henrik poskočen, a umeten valček.

Kmalu se ziblje po celi dvorani vse, kar še čuti lahne mladostne noge ob veselem poskočnem plesu.

Pija pa zre v ta vabljivi prizor, v te razkošne toalete, v lesket oniksov, topasov, krizolitov, te mehke polne roke, globoko razgaljene, belopoltne prsi, hrbtišča in ramena, povesi svoj pogled na bele, gladke tipke in polglasno zašepeta Henriku:

„Oh, kakšna rafiniranost...“

Okoli njegovih ust zaigra lahen nasme, močnejše uglobi svoje suhljate prste v polzke tipke, da strune kar zadrhte in ji glasno odgovori:

„Da, da milostljiva, čudno je današnje sveta merilo; blagodušje je izginilo in povsod le rafiniranost. Ali jaz se čutim srečnejšega ob teh klavirskih glasih, kot ondi med razkošnim, žuborečim plesom, posebno danes, ko imam tako izvrstnega pomočnika na svoji strani.“

„Ah, ne šalite se gospod Henrik.“

„No milostljiva, rad bi imel, da bi bil ta valček večni, da bi zamogel vedno tako skupno z vami igrati, ah, bil bi tako neizmerno srečen...“

Pija je zardela pri teh Henrikovih besedah do ušes, povsila je glavico globoko na prsi, a ko ga je čez nekaj časa zopet pogledala, videla je, kako tožno zre proti oknu ven v temno noč in lepe so se ji

zdele njegove ponižne, žalostne oči lep ta njegov bolesto bledi obraz...

Vsi so se udeležili zabave, le enega ni bilo, očeta mlade zaročenke. Oprostil se je gospodi zaradi hudega glavobola, a v resnici je stal popolnoma zdrav in čil za baržunasto gardino in opazoval svojo soprogo, ki se je tako mogočno zibala v burnem plesu z odvetnikom Karlom Kulievskim. Že dolgo je slutil Ludovik, da mora imeti Elza, njegova soproga, neko ožje znanje s tem človekom, ker dvakrat jo je že zasačil v mestu z njim. In nocoj je videl, kako se pregrešno smejata, meneč, da ga ni v obližju. Da, videl je celo, ko sta priplesala mimo gardine, nevidna ostalim plesalcem, kako je strastno poljubila Elza Kulievskega...

Varan je torej, ker je že osivel, a Elza je vkljub baš ne preveč cvetoči mladosti vendar še vedno bujna, vabeča...

Med tem pa, ko je Ludovik tako tožnega in obenem srditega srca opazoval svojo soprogo, je bila ta kaj srečna, da se soprogo ni mogel udeležiti nocojšnje zabave, saj bi ji bil itak samo v nadlego...

(Dalje prih.)

nil, da so se Štajerci odpovedali 7. mandatu na korist Korošcem, bi bil v tistem trenutku ves položaj spremenjen in vlada ter odsek bi imela potem samo Koroško v razpravi.

Ne bom trdil, da bi bila gotovo zmaga na strani Korošcev, ali prav lahko mogoče bi bilo to, zlasti če bi se bilo od strani vlade kršč. socialcem le malo namignilo, kajti ti dirjajo kakor lovski psi za jelenom, oni pa za vlado čez drn in strn za volilno reformo.

Lepi klub je zlorabil ugodno priliko sramotno v svoje namene, mesto da bi uklonivši se naročilu, sprejetem iz Maribora, izjavil, da se odpove 7. slovenskemu mandatu za Štajersko na korist Korošcem.

Meni se vidi, da se ravna gosp. dvorni svetnik Ploj v novejši dobi po slabih zgledih dr. Šusteršiča in da se nič ne briga za ukaze in naročila, katera so mu došla od „Slovenskega društva v Mariboru“, političnega društva za cel južni Štajer z dne 30. junija 1904 in zaupnega shoda v Celju z dne 5. julija 1906.

On in vsi slovenski poslanci so bili pozvani, da naj se poslužijo najskrajnejših sredstev, ki so poslancem na razpolago, posebno obstrukcije, in sicer pri sejah volilnega odseka, tako da na ta način preprečijo in razbijajo to volilno reformo, ki nima drugega namena, kakor da na večne čase omogoči nemško nadvlado v naši državi.

Jaz sem dne 9., oziroma 10. julija nameraval prirediti faktično z obstrukcijo in vrag vedi, kako se je izvedelo v odseku. Prišel je k meni g. dvorni svetnik Ploj in mi pravil na dušo, naj nikar ne obstruiram, ker s tem le stvar zadržim, drugega uspeha za svoje volilce pa vendar ne dosežem.

Pri tej priliki mi je tudi povedal, da so zahtevali njegovi rojaki, da naj on odloži načelnstvo v volilnem odseku in prične z obstrukcijo ter je pristavil: „Kaj se jaz za taka naročila in take zahteve brigam, kaj pa ti ljudje doma vedo, kako se vrše v odseku razprave in kako se dela obstrukcija? Jaz se ne menim za prav nič.“ In radi tega je vplival tudi name, da naj ne pričnem z obstrukcijo, kakor sem nameraval v istini.

Jaz sem to misel opustil le radi tega, ker sem se prepričal, da sam ne morem dolgo in uspešno obstruirati ter nisem imel ni enega tovariša za obstrukcijo.

Gori navedene besede so pa zelo značilne in gospodje rodoljubi na južnem Štajerskem naj v bodoče več ne pošiljajo takih naročil svojim poslancem, ker se ti zanje prav nič ne brigajo in iz njih le norčujejo.

Končno pa moram navesti še dejstvo, kako sodi gosp. dvorni svetnik dr. Ploj o dolžnostih in pravicah slovenskih poslancev.

Ravno ko se je šlo za reasumi-

ranje razprave za Štajersko, sem se oglasil k besedi tudi jaz, ker sem hotel dati duška svojem ogorčenju, da postopata Šusteršič in Ploj v tako važnih zadevah popolnoma tihotapsko in za mojim hrbtom.

Ne vem ali je dr. Ploj slutil, da bom rezko nastopil in tudi njega implicite kot tovariša Šusteršiča malo prijel, prišel je k meni in me nagovarjal, da naj samo eno minuto govorim, saj ni treba, da dalje govorim, ker bo itak on še govoril. Ko sem šel opoldne s poslancem Gabrškom k obedu, je dr. Ploj zopet po stopnicah za menoj klical, naj popoldne kratko govorim in je pristavil krilate besede: mi Štajerci se nismo v vaše kranjske zadeve vtikali, kaj pa vas Štajerska briga?

Jaz sem bil vsled teh besed dr. Ploja tako razburjen, da sem ga prav energično zavrnil in mu povedal, da se čudim, da ima on tako zmedene pojme o dolžnostih in pravicah slovenskega poslanca, ki ima za ves slovenski narod v parlamentu se zavzemati in odšel sem za novo skušnjo bogatejši iz parlamenta.

Ali se je čuditi po takih besedah, da ni duha o skupnem postopanju slovenskih poslancev?

Z dr. Ferjančičem sva, predno je prišla Štajerska na razpravo, uglednemu članu lepega kluba povedala, da bi naj zanimalo, če izveva kako hoče klub nastopiti radi Štajerske, da si urediva svoje korake. Odgovor je bil, ako še nič ne vesta, morata pač v dogovor stopiti. Zahtevala sva, da on to klubu pove, ker klub je močnejši od najinega in on je prevzel vodstvo v tej reči. Obljubil je to, ali midva nisva nikdar dobila informacije, kako bodelepi klub glede Štajerske in Koroške v odseku nastopal.

Ves vtisk, ki sem ga dobil v odseku, je bil ta, da dr. Šusteršiču in Ploju ni bilo prav, da sem še jaz tudi poskušal pravice Štajercev in Korošcev braniti; ljubše bi jima bilo, da sem molčal in njihovih zaslug ne kratil.

Jaz sem po skromnih svojih močeh storil, kar je bilo v takih skrajno neugodnih razmerah sploh mogoče, vse drugačne uspehe bi bili dosegli, če bi bil to hotel Šusteršič in če bi bili mi 4 Jugoslovani solidarno v odseku nastopili. To pa je zli duh kranjski in novodobni Iškarijot namenoma preprečil.

V Ljubljani, 10. avgusta 1906.

Ivan Plantan,
drž. poslanec.

Državni proračun.

Dunaj, 9. avgusta. Do srede tekočega meseca bodo v ministrstvih dognali konference glede proračuna. Proračuni izkazujejo velik prirastek pri personalnih izdatkih. Samo zboljšanje plač uslužbencem državnih železnic, kakor se jim je ob-

ljubilo, bo znašalo 4 milijone kron. Za poštne uslužbence se pripravi 2 milijona kron več, kakor dosedaj. Nadalje bo treba za zvišanje plač diurnistom 1 milijon kron, pa tudi davčnim uslužbencem in drugim kategorijam bo treba zvišati plače, tako, da bo skupna višja potreščina za državne uslužbence znašala najmanj 8 milijonov kron. Pri skupnih državnih dohodkih računajo na prirastek 40 milijonov, toliko pa bodo tudi znašali pomnoženi izdatki. Pri dohodkih pošt se znašajo na 1 1/2 milijon kron več kot lani. Poljedelsko ministrstvo zahteva 2 milijona več potreščin, in sicer za deželno kulturo. Vkljub vsemu temu bo proračun izkazoval nekoliko prebitka.

Srbski panama?

Belgrad, 9. avgusta. Slovanom sovražno časopisje prede zopet nov srbski škandal. Raznašajo namreč neutemeljeno vest, da so razne tvrdke za topove podkupile ministrskega predsednika in celo vrsto odličnih državnikov. Celo na kralja Petra si upajo namigavati. Dasi ko se vse te vesti z merodajne strani opetovano proglasile za hudobno natančno, vendar pomagajo tudi nekateri belgrajski časopisi podpirati tako obrekovanje. Tako je pisal n. pr. v „Mali Žurnal“ neki višji srbski častnik, da se Pašić zagadelj tako zelo zavzema za Schneiderjeve topove, ker je tovarna njemu in drugim vladnim možem zagotovila visoke provizije. Tudi v „Štampi“ zatrjuje neki „dobro poučeni“, da je v rokah nekega vladnega moža ček tvrdke Schneider o več kot milijon frankih. Istotako poročajo „Večerne Novosti“, ki so sicer vladi naklonjene, da je dobila neka belgrajska banka iz Francije 1.200.000 frankov nakazanih za razne vladne osebe. — Sumljivo je, da vsi ti opozicijski listi, ki bi gotovo z velikim veseljem razkrili najmanjšo pego na kateri osebi neljube jim vlade, pišejo le „neki“, „nekemu“ i. t. d. Dokaz, da imen ne vedo.

Zmešnjave na Kreti.

Carigrad, 9. avgusta. Vodja krečanske opozicije Veniselos, ki je najhujši protivnik vrhovnega komisarja princa Jurja, spletkari tako neumorno in vsestransko proti princu, da je ta nedavno sporočil svojemu očetu v Atene, da hoče odstopiti. Ako bi hotela iti opozicija z vladno večino, morale bi se zborničnim sklepom vdati tudi nadzorovalne velesile, tako pa so tri stranke, ker mohamedani nalašč nasprotujejo vsemu, kar zbornica sklepa ter so sploh verni sluge in ovaduhi pri zastopstvih velesil.

Položaj na Ruskem.

Štrajk.

Moskva, 9. avgusta. Stavka je popolnoma končana. Vsi časopisi zopet izhajajo. Socijalni demokratje, ki

so štrajk vpriporili, so skrajno obupani. Razcepili so se v dve skupini, katerih ena zahteva štrajk nadaljevati, druga pa končati. V Juzovki sta se obe skupini dejansko spopadli ter sta bila dva delavca ubita, mnogo pa je bilo ranjenih.

Vojaški puniti.

Odesa, 9. avgusta. Med vojaštvom v Rigi še vedno nevarno vre. Upri so se ukazu, naj bi nastopili proti štrajkujočim. K poveljniku so poslali deputacijo, ki je izjavila, da vojaki za nobeno ceno nočejo več opravljati policijske službe. Častniki ne upajo braniti socializmom, da bi ne prihajali v vojašnice vojakom predavati o socializmu in državljanskih svoboščinah.

Moskva, 9. avgusta. V bližnjem vojaškem taboru Kolpino je ustrelil neki častnik vojaka, ki mu je bil odpovedal pokorščino. Zaradi tega se je ves tabor spuntal. Častnik je srečno ubežal v Petrograd.

Petrograd, 9. avgusta. Da pomiri vojaštvo, namerava baje vlada znižati vojaško službo pri vseh kategorijah, razen konjenice. — Takoj po žetvi pokličejo baje 77.000 kozakov k orožju za opravljanje policijske službe. Na carjev ukaz se zopet nakaže pet milijonov rubljev za podpiranje kozakiških rodbin.

O carski rodbini.

London, 9. avgusta. Carica je pisala neki svoji sestrični v London, da se boji nesreče, preden bo mogla carska rodbina oditi iz Rusije. Ako pade carstvo, preseli se carska rodbina na Angleško.

Program nove vlade.

Petrograd, 9. avgusta. Program Stolypinovega ministrstva obsega sledeče glavne točke: kmetsko vprašanje, židovsko vprašanje in reforma sodišč. Pri rešitvi teh zadev se zateče Stolypin nazaj k zakonu Aleksandra II.

Revolucijsko gibanje.

Berolin, 9. avgusta. Ruska vlada je raztegnila na celo prusko mejo prepoved glede uvoza orožja. Uvažati se sme le lovsko orožje.

Varšava, 9. avgusta. Blizu Sosnovic je vrgel nekdo petardo na železniški vlak. Petarda se je razpočila pred vratmi nekega voza III. razreda ter ubila dve ženski; mnogo žensk in otrok pa je bilo ranjenih.

Petrograd, 9. avgusta. V Hel-singforsu in okolici so se osnovali ženske zveze, ki pospešujejo revolucijo. Članice nosijo javno posebna revolucijska znamenja, delijo revolucije in bodala ter podžigajo moške k vstaji. Vlada je odredila, da se sme vsaka ženska, ki jo dobe pri revolucijski propagandi v tovarnah, na mestu ustreliti.

Prestolonasledstvo na Nizozemskem.

Pariz, 9. avgusta. V Haagu pripravljajo nov zakon o prestolonasledstvu, in sicer bo zakon tak, da

dobi pravico do prestola mož kraljice Viljemine, princ Henrik, in njegovi moški sorodniki, oziroma potomci. Princ Henrik se proglasi za kralja in sovladarja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

— Gleispach redivivus! Novi predsednik graškega nadsodišča Pitreich se izriže, kakor kažejo njegova dejanja, popolnoma tradicij svojega prednika žalostnega spomina, dasi je ob nastopu svoje službe slovesno zatrjeval, da bo objektivni sodnik, nepristopen vsakim političnim strem-ljenjem. Nedavno tega smo zabeležili slučaj, da je premedil avskultanta dr. Žiherja v Mariboru, ki bo v najkrajšem času imenovan za pristava, v Litijo, samo da bi ga ne bilo treba kot Slovenca imenovati za adjunkta na Spodnjem Štajerskem. Na Spodnjem Štajerskem ne sme nobeden Slovenec več postati sodni uradnik, no tem načelu se ravna, kakor pokojni Gleispach, tudi „objektivni“ Pitreich. Evo vam novega slučaja, ki potrjuje to trditev! Pred kratkim je vstopil pri graškem deželnem sodišču v službo kot pravni praktikant štajerski Slovenec dr. Hitzelberger; vstopil je v Gradcu v službo gotovo z namenom, da bi ostal na Štajerskem. Te dni je pa Pitreich „ex offio“ premedil dr. Hitzelbergerja v Ljubljano, samo da bi ne prišel čez leta v neprijeten položaj, da bi moral imenovati za adjunkta na Štajerskem slovenskega štajerskega rojaka! To je en slučaj! Zabeležiti pa nam je treba še drugega, ki je še bolj značilen. Dr. Žiher v Litiji, ki je bil pred kratkim premeščen iz Maribora v Litijo, je odšel pretekli teden na orožne vaje. Na njegovo mesto je poslal Pitreich dr. Vuka iz Maribora, ki tudi mora biti najkasneje prihodnji mesec imenovan za adjunkta. Tako je ubil Pitreich dve muhi z enim udarcem! Dr. Žiher in dr. Vuk sta edina slovenska avskultanta v Mariboru, ki imata sodni izpit in ki morata torej priti na vrsto pri prihodnjem imenovanju adjunktov. Sedaj sta oba srečno spravljena na Kranjsko in meseca septembra bosta enostavno imenovana za adjunkte seveda tudi na Kranjskem, ker sta že enkrat tukaj. Na Spodnjem Štajerskem bodo pa imenovani za adjunkte kaki nemški kurzovci, ali pa se potisnejo tja kaki kranjski nemčurji, samo Slovenec ne sme biti tam nobeden imenovan, in naj že bo ta domačin Štajerec ali pa Kranjec. V tem tiči sistem! Ako bo šlo tako naprej, ne bo čez 10 let na Spodnjem Štajerskem nobenega slovenskega sodnijskega uradnika več! Ali so štajerski Slovenci slepi, da tega ne uvidijo? Kaj pa delajo slovenski štajerski poslanci, ali bodo držali križem roke in

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Najbrže meniš tistega drznega krivoverca, ki ga samo zaradi tega nisem javno kaznoval, ker je svoje dni najini materi izkazal veliko uslugo?“ je ošabno vprašal Adam Kolovski. „Da, tega se spominjam.“

„Kaznoval ga res nisi,“ se je smejala bratu Marija Saloma, „a pred menoj se ni treba bahati. Jaz vem, da ga nisi kaznoval, ker si se ga bal. A kaj to. Povej, kako se je imenoval.“

Še predno je mogel odgovoriti Adam Kolovski, se je že oglasil vitez Bertonja.

„Tudi jaz se spominjam tistega viteza; bil je to neustrašni Kristof Zlatopoljec.“

„Da, da, tako se je imenoval,“ se je veselila Marija Saloma. „Spomnila sem se nanj, ko sem zagledala tujega viteza, ki je ravnokar prijezdil s svojo četo. Malo sta si podobna. V tolažbo svojemu bratu in plemiču Bosiu vam naznanjam, plemeniti gospodje, da je Kristof Zlatopoljec umrl.“

„Toliko bolje,“ je siknil Bosio

polglasno in se ozrl na Adama Kolovškega, da vidi, kak vtisk je nanj napravila ta vest.

A že je zaklicala Marija Saloma: „Naznaniti vam moram še nekaj, da je namreč Kristof Zlatopoljec zopet od mrtvih vstal.“

Za trenotek je zavladala v sobani smrtna tišina, potem pa je presenečena družba obsula Marijo Salomo z vsakovrstnimi vprašanji, zahtevajoč hrupno natančnega pojasnila, kako je bilo to mogoče.

„Vprašajte župnika Lavrencija, ki je bil navzočen, jaz ničesar več ne vem,“ je odgovarjala Marija Saloma, ki se je komaj ubranila radovednih gostov, ki so silili vanjo.

Župnik Lavrencij, ki se je mudil v sosedni sobi, je rad in obširno popisal ves dogodek, ki ga je bil doživel v Kamniku, in je potem rekel:

„Ne dvomim, da so to storili zli duhovi. Od tistega trenutka, ko je iz kamniške cerkve izginilo truplo Kristofa Zlatopoljca in je Zlatopoljec živ in zdrav jezdil pred mojimi očmi mimo cerkve, nas je zapustila sreča. Vse sem imel kar najbolje napeljeno, da bi večino prebivalstva izvalil seboj iz Kamnika in v zadnjem trenutku se mi je vse izjalovilo. Tudi Nikolaj Kolovski nima več sreče. Ta neprema-

gljivi vojskovodja, ta strah mestjanov, kmetov in nepokornih plemenitašev, je bil pred Kamnikom premagan. Imel je veliko, dobro oboroženo, z vsem preskrbljeno armado, a Kamničanje so jo razbili in razgnali in večinoma ugonobili. To se ni moglo zgoditi naravnim potom. Zli duhovi so na delu. Kakor ugonobi črv, če se zaje v korenino, naposled tudi najmočnejši hrast, tako se mi zdi, da ugonobe zli duhovi tudi moč Nikolaja Kolovškega in njegovih zaveznikov.“

„Vi ste vedno pesnik in komedijant,“ se je rogala Marija Saloma župniku Lavrenciju, ko je ta končal svoje pateristično pojasnilo. „Kdo naj verjame, da je Kristof Zlatopoljec kriv poraza, ki je zadel mojega očeta pred Kamnikom? Ali ste videli Zlatopoljca še pozneje? Ali ste ga slišali govoriti? Ali ste ga videli v boju? Ne! Rajši povejte po pravici, da je bila armada mojega očeta poražena, ker so Kamničanje neustrašni moške in boljši boj-niki, kakor naši vojščaki. Vi sami, župnik Lavrencij, ste mi pred nekaj tedni rekli: Kamničanje so pogumni in žilavi moške, zavedajo se svoje moči in zato so bili vedno nepokorni cesarju in cerkvi. In dalje ste mi rekli: Vsi ljudje so puntarji, če imajo kaj zdrave krvi v žilah; samo slabotniki

in strahopetniki se ponižno pokoravajo cerkvi in cesarju! Zato pa jaz ne verjamem, da so zli duhovi povzročili poraz mojega očeta.“

„Kaj se tako šopiriš,“ se je zadril Adam Kolovski na svojo sestro. „Kaj nisi ti omehkužila največ naših plemenitašev in jim vzela veselje za boj. Komur si dala svojo roko, da ti jo je poljubil, vsak je postal tvoj suženj in je le mislil, kako bi se pri tebi zabaval.“

Marija Saloma je nekoliko prebledela, ko nato pa je udaril plamen iz njenih oči in ponosno je zaklicala svojemu bratu:

„Če znam spremeniti svobodnega moža v sužnja s tem, da mu dovolim poljubiti mojo roko, znala bi morda napraviti iz njih najneustrašnejše bojev-nike, pa če bi jim morala dovoliti to, kar je iz tebe in iz tvojih prijateljev naredilo strahopetnike.“

„Mladi vitezi, sami lahkoživi razuzdanci, so z jezimi pogledi motrili Marijo Salomo.“

„Drži svoj strupeni jezik za zobmi,“ je srdito ukazal Adam svoj sestra. „In Vas, prijatelj, prosim, ne zamerite moji sestri njenih besed, saj ni zmožna presoditi njih pomena.“

„Pusti jo,“ se je s posmehom oglasil Bertonja. „Morda nam poskrbi

Marija Saloma celo vrsto nepremagljivih junakov, obljubivši jim drugih sladkosti, nego so poljubi na njeno roko.“

Marija Saloma se je naglo obrnila k ljubimcu svoje matere.

„Jaz lahko obljubim kar hočem in držala bom vedno svojo besedo. Moje srce je preprosto in moja roka je svobodna. Nobenih obvez nimam. In danes vam povem, da postane lahko moj ljubimec vsak čas, kdor mi pripelje Kristofa Zlatopoljca premagane ali mrtvega.“

Nekateri vitezi so z veselimi klici vzeli to naznanilo na znanje in pri-segali, da premagajo Kristofa Zlatopoljca, pa naj bi jih veljalo tudi glave. Samo Bosio in Bertonja nista zinila besede. Marija Saloma je to koj zapazila in ju vprašala:

„Ali se bojite mrliča, plemič Bosio? Ali se bojite moj lepi bratranec Bertonja od smrti vstalih viteзов, ki so hudobni duhovi, kakor meni župnik Lavrencij?“

„Ne. Hudobnih duhov se ne bojim, toda vojskovati se ne maram z njimi,“ je odgovoril Bertonja mirno, a s tistim posmehom, ki je Marijo Salomo vedno razburil.

(Dalje prih.)

mirno trpeli, da postanejo sodišča po slovenskem Štajerju izključno domena nemškutarske sodrge? Zgani se vendar slovensko ljudstvo na Štajerskem in pokaži pošteno svoje zobe mogotcu v Gradcu, ki ne privoščiti tvojim sinom niti skorjice kruha na domačih tleh!

— **Županstvo v Krškem.** Pri včerajšnji volitvi sta bila soglasno izvoljena: dr. Tomaž Romih županom in Ivan Jerman podžupanom občine Krško za prihodnjo triletno dobo.

— **Shod v Velenju.** Državni poslanec deželnosodni nadsvetnik g. dr. F. Voušek je sklical za dan 15. avgusta ob 2. uri popoldne politično zborovanje v Velenje. Prostor na vrtu g. Ježovnika. Govoril bode o volilni reformi z ozirom na Slovence.

— **Netopirji na Gorenjskem.** Bogumil Remec, gimnazijski učitelj v Kranju, je nam poslal ta-le popravek: „Temeljem § 19. tiskovnega zakona prosim, da ponatisnete v zakonitem roku v svojem listu sledeči popravek pod naslovom „Netopirji na Gorenjskem“ v števil. 161. iz leta 1906. „Slov. Naroda“ priobčene vesti: Ni res, da sem svojo lastno ženo pretepal s pasjim bičem. Res pa je, da svoje žene sploh ne pretepa.“ — To je že skrajna impertinenca, da si upa Remec z drznim čelom zanikati, da svoje žene sploh ne pretepa, ko je vendar v Kranju notorično znano, da so domači „pretepi“ v Remčevi hiši na dnevnem redu. Morda se bo častivredni profesor Remec še spominjal, kako je bilo takrat, ko mu je žena ušla v Ljubljano, da bi tukaj stopila v službo? Najbrže jo je takrat gnala in hiše njegova ljubeznjivost, kali? Torej gospod Bogumil Remec, opustite v bodoče take bedaste in lažnjive popravke, saj veste, da s takimi popravki dosežete ravno nasprotno, kar bi radi. Ako se pa čutite nedolžnega, potem nas pa tožite, prav radi smo vam na razpolago, zakaj z dokaznim materialom smo preskrbljeni čim najboljše! Torej na noge junaške!

— **Posebni vlak v Postojno** k Vilharjevi slavnosti odide v nedeljo zjutraj ob 6. uri 50 min. iz Ljubljane. Tour- in retour-vožnja stane v III. razredu 2 K 70 v, v II. razredu pa 4 K 10 v. Vozni listki se dobivajo v trafiki pri Sežarku v Šelenburgovih ulicah. Naj si vsakdo čim najhitreje preskrbi vozne listke, ker bodo nemara že skoro pošli. Kdor si hoče z najmanjšimi stroški ogledati Postojnsko jamo, naj ne zamudi te ugodne prilike.

— **„Prosveta“.** Opozorjamo čast. člane na izredni občni zbor „Prosvete“, ki se vrši v soboto, 11. t. m., ob 6. uri popoldne v društvenih prostorih „Mestnega doma“. Na razpravo pride sprememba društvenih pravil v tem smislu, da razširi „Prosveta“ svoj delokrog na vse slovenske pokrajine.

— **Slovensko akad. društvo „Lirija“** v Pragi razpisuje za najboljša načrta diplome svojemu častnemu članu, prelagorodnemu gosp. Ivanu Hribarju, županu ljubljanskega, dve nagradi, in sicer 10 K in 5 K. S prvo nagrado odlikovan načrt ima tekmovalce izvršiti za 50 K. Potrebna pojasnila daje tehnik France Jenčič, Mengeš na Kranjskem, ki sprejema tudi načrte in to najpozneje do 15. septembra 1906.

— **Društvo hišnih posestnikov v Ljubljani** ima vse potrebne tiskovine na razpolago, katere se potrebujejo v svrhu odmere hišne najemnine za leti 1907 in 1908. Dajo se v pisarni tudi natančneje določila o sestavi napovedi in vročitve hišnih popisov. Uradne ure od 6. do 7. zvečer.

— **Pred okrajnim kazenskim sodiščem** sta bili včeraj dve obravnavi zaradi hotela „Union“. Pralo se je umazano perilo. S tem se je menda pripravil hotel „Union“ za katoliški shod. Večina vseh zborovanih katoliškega shoda bo namreč v hotelu „Union“. Tempelj pijanstva in prešestovanja je gotovo najprimernejši kraj za katoliški shod.

— **Premembe v ljubljanskih hotelih.** Hotelir „Pri slonu“, gosp. Schmidt, je kupil v Mariboru hotel „Pri zamorcu“ in se preselil v kratkem tja. Hotelir in ravnatelj „Uniona“, g. Kamposch, zapusti 1. oktobra ta hotel in bo katoliška gospoda v lastni reziži vodila hotel in gostilno. Težko to ne bo, ker so goste že davno vse pregnali.

— **Zbornik civilnopravnih zakonov.** Današnji številki je priloženo vabilo za naročbo „Zbornika civilnopravnih zakonov“. Ker smo mihi na vpogled doslej natisnjenih

prvih 30 pol tega dela, moramo k vabilu pristaviti, da nas je presenčila obilica gradiva. Naj omenimo iz sodnega pravilnika obširnih določil o pristojnostnih mejah med sodnimi in drugimi oblastmi. Samo te obsegajo nad tri drobno taskane pole ter razmotriva se tu pristojnost za: bogoslužje, cerkev in duhovniška vprašanja, ceste, davščine, domovinstvo, drvarščino, Kras in njegovo pogozdovanje, gasilstvo, lovstvo, škoda po njem in divjačini, obveznosti občin in proti njim, plemstvo, poljsko okvaro, pošto, privilegije in patente, mezdne pogodbe, razlastitve, ribištvo, šolstvo, vinarstvo, uradništvo, ustanove, vodopravne stvari, vojaštvo, zdravstvo in zavarovanje, zemljiška bremena, njih razdelba in zložitve, železništvo in žvinarstvo. Razpravlja se tudi o pododnosti v Avstriji sosednih državah: Italiji, Nemčiji, Srbiji in Turčiji. (V dodatkih so prevedena prvi na slovensko vsa določila o državnem sodišču in velik del o konzularnih sodiščih. Pri uvodnem zak. k civ. pravdnemu redu so vpleteni zakoni in ukazi o finančni prokuraturi, o delavskih zavarovalnicah proti nezgodam in bolniških blagajnah, o borznih in drugih razsodiščih, o hranščinah in potnični sodnih organov, o prisežnih obličnostih itd.) V civilnem pravdnem redu so pridejana podrobna določila o sodnih pisarnicah, o pravici ubogih z dotičnimi obrazci, ter se navaja sploh vse, kar treba vedeti pravniku in nenepravniku v teh vprašanjih. Strokovnjaške ocene ne moremo podati, dvomimo pa, da bi celo kak nemški zbornik te vrste imel to tvarino zbrano tako popolno in pregledno kakor je v ti knjigi. Druga priročna knjižica z advokatsko tarifo, sodnimi pristojbinami in posebno zbranimi jezikovnimi naredbami nam popolnoma ravno tako številno prepotrebni knjig v našem pravnem in političnem življenju. Cena knjigam je primerno nizka ter na Slovincih je, da pisatelj vrhu velikega truda ne bo imel še čutne denarne izgube.

— **Pri otvoritvi koč na Kamniškem sedlu** bo pel pri blagoslovljenju koč ter daljni slavnosti oddelek prvega slovenskega pevskega društva „Lira“ v Kamniku.

— **Iz Višnje gore** nam piše več gasilcev: Večkrat se čita po časopisih o delovanju gasilnih društev, le o našem se nič ne čuje. Človek bi mislil, da mesto Višnja gora nima požarne brambe. Imamo jo sicer, toda spi spanje pravičnega. Pred kakimi desetimi leti je bila zadnja volitev, potem došlo nič in zdaj zopet nič. Še celo prepotrebni vaj z gasilnim orodjem ni. Za vsprejem novih udov se nič ne skrbi, tako da je zdaj le par stanovitnih mož v tem društvu. Gasilno shrambo so nam podrlji zaradi nove šole in zdaj je vse orodje nametano v pritličju mestne hiše. Kaj bi bilo, ako bi se pojavil požar? In kdo je kriv vseh teh nedostatkov? Naš sicer občasnoštevani in občeaslužni načelnik, ki ima toliko opravkov, da komaj izhaja. V javnem interesu ga prosimo, naj skliče občni zbor gasilnega društva, da se razmere preuredi.

— **Kmetijsko predavanje.** V nedeljo, dne 12. t. m., predaval bo v Stopičah ob 3. popoldne g. pristav V. Rohrman o pridelovanju krme in o živinoreji.

— **Velika narodna slavnost v Krškem in Leskovcu.** Krško dijaštvo in „Narodna čitalnica“ priredita dne 15. t. m. veliko narodno slavnost, pri kateri bodo sodelovale narodne dame, čitalniški in videmski pevski zbor, leskovska požarna bramba, brežiški „Sokol“ in godba iz Zidanega mosta. Spored: Popoldne v Krškem: 1.) Ob 8. uri ustanovni shod dolenjske podružnice akademičnega ferijalnega društva „Prosveta“; pripravljalni shod dijaške ferijalne organizacije Krškega in Brežiškega okraja. 2.) Ob 10. otvoritev ljudske knjižnice v Krškem. 3.) Ob 11. pripravljali shod za ustanovitev „Sokola“. Popoldne: 1.) Sprejem gostov na kolodvoru; sprejod po mestu in odhod na slavnostni prostor v Leskovcu. 2.) Pozdrav gostov. 3.) Ob 4. otvoritev ljudske knjižnice — javna telovadba. 4.) Ob 5. velika ljudska veselica na vrtu g. Laurinška. Petje, godba, ples, plesna tombola (novost), srečolov, šaljiva pošta in vrtljak. Postavljenih bo osm okusno okrašenih paviljonov, v katerih bo skrbljeno za jed in pijačo. Na progi proti Zagrebu bo vozil zvečer poseben vlak. Vstopnina samo 50 vin. Čisti dobiček je namenjen ljudski knjižnici in „Sokolu“ v Krškem — Leskovcu. Slavnostna društva prosimo, da se priglase do nedelje 12. t. m. Oseba vabila se ne bodo pošiljala. — Veselični odsek.

— **Veselica v korist „Obrtniške bolniške blagajne v Idriji“.** V nedeljo, dne 19. avgusta priredi idrijski rokodelski pomočniki v korist „Idrijske obrtniške bol. blagajne“ na vrtu g. Ivana Grudna na Jeličnem vrhu veselico. Na sporedu je godba, srečolov, petje in ples. Iz prijaznosti sodeluje

pri veselici sl. godbeni klub „Struna“ iz Idrije. Veselica se prične ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina znaša 20 vinarjev za osebo. V slučaju slabega vremena se ista preloži na prihodnjo nedeljo. Z ozirom na blag namen veselice se preplačila hvaložno sprejemajo ter pričakujejo podpisani mnogobrojne udeležbe. — Idrijski rokodelski pomočniki.

— **Odgovor iz Divače.** Piše se nam: Ker napada v dopisu št. 169. „Slovenskega Naroda“ „Nemškutarstvo v Sežani in Divači“ dopisnik takojimenanega „Bahnmeistra“ zaradi zagovarjanja nemške „Signal-Verordnung“, si dovoljujeva podpisana opozoriti pisca omenjenih vrstic, da sta v Divači dva železniška mojstra, kar bi mogel dopisnik s svojim dolгим nom vedeti in prizadeta železniška mojstra z imenom navesti. Da pa ni resnica, da je kdo od naju zagovarjal nemške „signalne predpise“, ali še celo jezil se zaradi tega, mu lahko dokaževa, da ni resnica, in sicer: 1. Železniški mojster državne železnice sploh še novih „signalnih predpisov“ nima za svoje njemu podrejeno osebo, torej ni mogoče, da bi bil on omenjen. 2. Železniški mojster južne železnice je dne 21. julija poučeval železniške čuvaje in njih namestnike v navzočnosti železniških delavcev, o novih „signalnih predpisih“. Ko mu je neki čuvaj na slovensko vprašanje nemški odgovor dal, ga je opozoril železniški mojster, naj govori slovensko, da se tudi železniški delavci kaj nauče. Da je to resnica, lahko dokažejo vsi pri skušnji navzoči. Lahko se pa tudi dokaže, da oba železniška mojstra vedno le slovenski govorita, pa naj si bode v službi ali izven službe, kar sta tudi ponosna. 3. Da je pa učenjaka rodila slovenska mati, je pa skoraj bolj gotovo, kot pa dopisnika, kateri se pri dopisovanju poslužuje tujih izrekov, kar kaže, da ne zna slovenski. 4. Omeniti moram še, da je le železniški mojster odgovoren, ako nje govo osebo zna instrukcije in signale in v slučaju, da bi ljudje ne znali, primejo le železnikega mojstra. Mislim pa, da ga ni železnikega mojstra, kateri bi svojim ljudem, Slovincem ali Italijanom, v kakšnem tujem jeziku kaj pravil oziroma jih učil. 5. Pa imenujeva dopisnika podlega lažnika in obrekovalca, dokler nama ne dokaže resnice in ne pride z imenom na dan, da ga lahko primeva na dostojnem mestu. Oče, oče, prepričajte se preje, predno kaj govorite ali pišete. Ako pa najini ljudje v gostilni zaradi slovenskih „signalov“ govorijo, jih gotovo ne bodo dobili, kar bi Vi gospod dopisun lahko vedeli in jih poučili. Torej z imenom na dan, v teh zadevah sva Vam vsak dan na razpolago, kar pridite naju obiskat, da Vas poznamo. — Divača, 27. julija 1906. — Alfons Švajcar, železniški mojster državne železnice. Leon Macoratti, železniški mojster južne železnice.

— **Obsojen nemškutarski sodni adjunkt.** V Sevnici je bil tamkajšnji adjunkt obsojen na 20 K globe radi kaljenja nočnega miru. Obsojeni adjunkt je bil tisto noč tako razburjen, ko so otroci „nemške šole“, nahujskani od gotove strani, po trgu razgrajali in je vsled tega prišlo do raznih ne baš prijetnih prizorov, o katerih se bo razpravljalo pred sodiščem. Za „vzglede“ njegovo postopanje seveda nemškutarski pristav ne bo morda prišel v disciplinarno preiskavo, nasprotno, avanziral bode, predstavili ga bodo, kakor se zatrjuje, na višje mesto v Celje! Kaj pa poslanci, ali se ne bodo ganili?!

— **Velenjski Slovinci** priredé na praznik v sredo, dne 15. avgusta, v prostorih g. Ježovnika veliko ljudsko veselico v korist družbi sv. Cirila in Metoda s prijaznim sodelovanjem narodne godbe in čitalniškega pevskega zbora v Štanjuru ter dijaškega tamburaškega zbora. Vstopnina za osebo 40 h. Začetek ob pol 4. popoldne. Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaložno sprejemajo.

— **Bik je zdijval** posestniku Wurzerju v Mariboru. Razbil je vrata v hlevu in divjal po Tegetthoffovi ulici, kjer je podrl dva kaznenca na tla. Na to je dirjal proti železnični postaji in celo vdrl na kolodvor. Skušali so ga ujeti, a ušel jim je po progi proti Krčevini.

— **V konkurzni masi** Antona Koserja v Mariboru je imenovan za komisarja sodni tajnik dr. V. Janežič, za časnega oskrbnika pa odvetnik dr. Janko Serbec v Mariboru.

— **Jezik si je odgriznila.** Pekovskega mojstra žena Kugler v Mariboru je šla v sredo popoldne po Glavnem trgu mimo hiše št. 2, kjer so popravljali streho. V tistem hipu je po nesreči padla opeka s strehe in jo zadela na glavo. Kugler je dobila hudo rano na glavi in si je obenem pregriznila jezik. Torej pozor ob hišah, kjer popravljajo streho!

— **V Gradcu sanjajo slovenskega „Sokola“.** Dne 13. julija je bil pripravljani sestanek, na katerem se je izvolil pripravljalni odbor. Slo-

venski „Sokol“ bo v najožji zvezi s češkim „Sokolom“, ki že obstoji v Gradcu več let.

— **Velik požar.** V Stosavi pri Podklostru je zgorelo osem poslopij z mnogo živine. Hiše so bile stare in z deščicami pokrite.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Opatiji** je imelo v nedeljo ljudsko veselico na lawn-tennis prostoru. V tem društvu veje nemški veter. To se je videlo tudi zdaj. Nad vhodom na veselili prostor je visela velika tabla z napisom „Gut Heil“ in na veselicnem prostoru je bilo še več takih tablic, ki so bile ponoči še električno razsvetljene, da se je tudi ponoči videlo, kakega značaja je bila cela priredba. Ognjegasno društvo je Slovincem in Hrvatom v Opatiji napovedalo vojno — to je očitno. Zadolžni smo s tem in kar začnemo. Najprej bomo vzeli v pretres § 6. društvenih pravil. Ali ste s tem zadovoljni, g. načelnik? § 6. bo za „dobro jutro“ — kdaj pride „lahko noč“ bodete sami vedeli. Danes vam damo zadnjikrat nekoliko časa, da ugodite našim željam in izpolnite na kar smo vas opozorili v „Slov. Narodu“ dne 4. avgusta t. l.

— **Grozovit samomor.** V Daruvaru se je sobarica Jelka pri Jos. Fuchsu zaprla v stranišče, se polila s petrolejem in zažgala. Preden so vlomili skozi okno k njej, je bila že tako ožgana, da ni upati na ozdravljenje. Nesrečni Jelki se je namreč izneveril ljubček ter se oženil z drugo.

— **Povožen otrok.** Danes ob 1/2 10 uri popoldan je povozil neki kmetijski biciklist neko okoli 10 let staro deklico na vogalu gostilne pri Cenkarju v Gradišču. Surovež jo je po par surovih opazkah odkuril. Deklica je bila povaljana, opraskana, in se je revše treslo od strahu, da je komaj dalje lezlo. Dovolili bi si prositi slavno policijo, naj prepove to divje dirjanje okrog vogalov, naj se tacega takoj pograbi in kaznuje, morda se tem dirkačem potem ne bo tako mudilo, da bi bili nevarni ljudem, ter v strah in grozo nedolžnim otrokom. Tudi bi bilo želeto v tem delu mesta večkrat videti kakega stražnika!

— **Smeti je zažgal** sanoi po 7. uri v jami ob Pokopaliških ulicah neki trgovski vajenec. Ko je ogenj opazil čuvaj na Gradu, je obvestil prostovoljno gasilno in reševalno društvo, katerega oddelek je šel takoj na lice mesta in ogenj pogasil. Ko bi bila padla iskra v kako v bližju stoječo šupo, bi se bila ta lahko vnela.

— **Nesreča.** Predsinočnim je neki posestnik s Posavja peljal po Tržaški cesti mrvo. Na periferiji mestne meje je padel z voza, zadel z glavo v konfin in nezavesten obležal. V tem ko so konji šli z vozom naprej, so mimoidoči našli nezavestnega voznika ležati v krvi. Obveščena je bila takoj rešilna postaja, kjer se je odredilo, da so poškodovanca prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Treščilo** je danes ponoči v kandelaber na Mestnem trgu in pretrgalo tok električne železnice, vsled česar je bil zjutraj promet zmeden. Tok so kmalu napeljali, kabel pa še popravljajo.

— **Tatvina.** Trafikantini gđeni. Ani Mihelčičevi je včeraj dopoldne dosedaj še neznan tat ukradel s prodajalne mize bankovec za 20 K.

— **Spominske plošče** so te dni izkopali iz zida na vrtu „Nemškega viteškega reda“ in jih vzdali na notranji strani.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Slovincem in 10 Hrvatov. V Heb je šlo 35, na Westfalsko 19, v Ljubno 17, v Hirt 20, na Dunaj pa 25 Hrvatov. V Kočevje se je odpeljalo 18 premogokopov, na Koroško pa 25 tesačev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Zasebnica ga. Alojzija Junčeva je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 16 K denarja. — Trгоvec in posestnik ga. Alojzij Klofutar je izgubil bankovec za 100 K. — Najden je železni petkilogramski utež. Dobi se na stražnici na Radeckega cesti. — Najden je bil zavitek kave. Kdor ga je izgubil, naj se oglasi v trgovini g. Fr. Čudna v Ljubljani.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi jutri zvečer na vrtu hotela „Južni kolodvor“ (preje Lorber) koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta. Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

— **Najnovejše novice.** Nadvojvodinja Marija Valerija je povila deklico.

— Cesar pride v Hercegovino 13. septembra, a ostane le par ur.

— Za avtomobiliste izda justično ministrstvo v najkrajšem času poseben zakon, ki daje vsakomur, ki mu napravi avtomobilist škodo, pravico, zastaviti avtomobil, dokler se mu škoda ne povrne.

— **Šolski zdravniki.** V našem ministrstvu se izdelujejo navodila za nastavljenje šolskih zdrav-

nikov na ljudskih šolah, da bodo nadzorovali telesni razvoj in zdravje otrok. Načrt se še predloži v odobrenje ministrstvu notranjih zadev in vrhovnemu zdravstvenemu svetu.

— 200.000 kron dolga je napravil svoji župniji za škofa posvečeni debrecinski župnik Volafka. Aktivna znašajo le 15.000 K. Pokojni župnik je bil baje tako dobitljiv, da je delil denar na vse strani revežem.

— Za ameriškega glavnega konzula v Belgradu je imenovan Moorhead.

— Telefonska tajnost. Trgovinski minister dr. Fort je izdal vsem poštnim ravnateljstvom naredbo, v kateri opozarja na zakonsko določbo, da uslužbenci pri telefonskem prometu ne smejo poslušati tujih razgovorov. Ako pa je tehnika taka, da nehote slišijo kaj besed razgovora, morajo to smatrati za službeno tajnost, ki jo morajo strogo varovati.

— Prvi telefon pod vodo so položili preko Bodenskega jezera.

— Dragocenosti za 250 tisoč frankov so ukradli tatovi nekemu draguljarju v Bordoju na Francoskem.

— Telefonke pristojbine se znižajo v Avstriji že baje meseca oktobra t. l.

— **Mož z dvema srcema.** Cirrus Baum in Bailey je vodil po Ameriki kot največje čudo nekega Jurja Lipperta, ki je imel dve, popolnoma ločeni srci in tri noge. Sedaj je ta abnormalni človek umrl. Njegovo desno srce je nehalo že pred 14 dnevi biti, toda levo srce je še delovalo naprej, dokler se dne 24. julija tudi to ni ustavilo, nakar je bil mož mrtev.

Književnost.

— **Kako je mogoče povzdigniti tujski promet v kakem kraju.** Spisal F. G. Deželna zveza za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem je ravnokar izdala gori navedeno jako vestno in dobro sestavljeno brošuro, ki jo toplo priporočamo v uvaževanje in ravnanje vsem interesentom. Zveza je izdala to brošuro v 4000 izvodih in jo deli brezplačno.

Telefonska in uradna poročila.

Celje 10. avgusta. Cesar je pomiloštil k smrti na vešalih obsojenega Pavla Arzenška, ki je leta 1903. z mišnično zastrupil svojo ženo, kateri zločin je pa šele čez tri leta prišel na dan, na 20-letno težko ječo.

Petrograd 10. avgusta. Vasiličkov, bivši predsednik „Rdečega križa“, je imenovan za poljedelskega ministra, Filozofov za trgovskega ministra, Izvolški pa za prokuratorja sv. sinoda.

Petrograd 10. avgusta. Iz Tiflisa poročajo, da namerava gubernator Kavkazije knez Voroncev-Daškov odstopiti.

Petrograd 10. avgusta. Poveljnik uporne križarke „Pamjat Azova“, Lieven, je vložil prošnjo za upokojenje radi omajanega zdravja.

Moskva 10. avgusta. Delavci so večinoma zopet začeli z delom. Tiskarne so se zopet otvorile in jutri že zopet izidejo vsi časopisi. Električna cestna železnica je zopet v prometu.

Moskva 10. avgusta. Afera kmetiske zaveze pride pred sodišče meseca septembra. Obtoženci so razun enega kmeta sami učitelji na zemstvenih šolah.

Berolin 10. avgusta. Iz Kronštata poročajo, da so bivšega poslanca v dumi, Onikova, ki je bil nedavno aretiran, v nedeljo obesili.

Berolin 10. avgusta. „Vossische Zeitung“ javlja iz Petrograda, da je novi poljedelski minister naklenjen svobodno konservativnemu mišljenju.

Berolin 10. avgusta. Iz Petrograda poročajo, da prihajajo zadnje dni iz agrarnih okrajev silno vzpemirajoče vesti. V južnih pokrajinah je zavladala lakota. Kmetisko prebivalstvo se nahaja v največji bedi. Kmetje so umorili več poslancev, ki so se vrnili iz dume, ne da bi dosegli razdelitev zemljišč.

Pariz 10 avgusta. Več francoskih senatorjev, poslancev in drugih uglednih mož je podpisalo adresso na bivšega predsednika gosudarstvene dume Muromceva, v kateri izražajo nado, da bo v Rusiji skoro nastopil blagodejni mir in zavlada zaželjena svoboda.

New York 10 avgusta. Predsedniku Rooseveltu se letos prisodi Noblova takozvana „mirovna nagrada“ v priznanje njegovih za-lug, da se je sklenil rusko-japonski mir

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 9. avgusta 1906.

Malošeni papirji	Denar	Blago
4 1/2 % majska renta . . .	99 55	99 75
4 1/2 % srebrna renta . . .	99 45	99 65
4 1/2 % avstr. krona renta . .	99 60	99 80
4 1/2 % zlata . . .	117 70	117 90
4 1/2 % ogrska krona renta . .	94 80	95 —
4 1/2 % zlata . . .	112 60	112 80
4 1/2 % posojilo dež. Kranjske .	99 15	100 15
4 1/2 % posojilo mesta Spiljet .	100 50	101 50
4 1/2 % Zada . . .	99 70	100 70
4 1/2 % bos. herc. železniški .	100 35	101 30
4 1/2 % posojilo 1902 . . .	99 50	100 50
4 1/2 % češka dež. banka k. o .	100 35	101 35
4 1/2 % z. o . . .	100 35	101 35
4 1/2 % zast. pisma gal. dež. .	100 10	101 10
4 1/2 % hipotekne banke . . .	100 10	101 10
4 1/2 % pešt. kom. k. o. z . .	104 70	105 70
4 1/2 % zast. pisma Innerst. .	100 20	106 70
4 1/2 % hranilnice . . .	100 —	100 15
4 1/2 % zast. pisma ogr. centr. .	100 15	101 15
4 1/2 % dež. hranilnice . . .	100 15	101 15
4 1/2 % z. pis. ogr. hip. ban. .	100 —	101 —
4 1/2 % obl. ogr. lokalnih železnic .	100 —	101 —
4 1/2 % obl. češke ind. banke .	100 50	101 50
4 1/2 % prior. lok. želez. Trst-Poreč .	99 90	100 —
4 1/2 % prior. dolenskih žel. .	99 50	100 —
3 1/2 % prior. juž. žel. kup. 1/2 %	320 60	322 60
4 1/2 % avstr. pos. za žel. p. o .	100 40	101 40
Srečke . . .	920 —	225 50
Srečke od l. 1860/1 . . .	278 —	280 —
od l. 1864 . . .	154 40	116 40
tizske . . .	289 —	296 —
zem. kred. I. emisije . . .	291 —	301 —
II. . .	257 50	267 50
ogrške hip. banke . . .	97 —	103 25
srbske a. frs. 100 — . . .	161 60	162 60
turške . . .	22 25	24 25
Basilika . . .	461 —	471 —
Kreditne . . .	79 —	8 —
Inomoške . . .	85 —	92 —
Krakovske . . .	57 —	64 —
Ljubljanske . . .	48 75	50 75
Avstr. rdeč. križa . . .	29 50	31 50
Ogr. . .	58 —	63 —
Rudolfove . . .	72 —	80 —
Salcburške . . .	511 —	521 —
Dunajske kom. . .		
Delnice . . .		
Južne železnice . . .	164 50	165 50
Državne železnice . . .	672 25	673 25
Avstr.-ogr. bančne deln. .	1776 —	1785 —
Avstr. kreditne banke . .	670 50	671 50
Ogrske . . .	80 —	810 —
Živnostenske . . .	242 50	243 50
Premogokop v Mostu (Brüx) .	724 —	728 —
Alpske montan . . .	580 25	581 25
Praške žel. ind. dr. . .	277 50	278 —
Rima-Murányi . . .	574 75	575 75
Trboveljske prem. družbe .	276 —	278 —
Avstr. orožne tovr. družbe .	582 —	587 —
Češke sladkorne družbe . .	138 —	140 —
Valute . . .		
C. kr. cekin . . .	11 34	11 39
20 franki . . .	19 09	19 12
20 marke . . .	23 46	23 54
Sovereigns . . .	23 94	24 02
Marke . . .	117 7	117 47
Laški bankovci . . .	95 45	95 60
Rublji . . .	250 50	251 25
Dolarji . . .	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 10 avgusta 1906.

Termin.	za	50 kg K	7 1/2
Pšenica za oktober . . .	50	6 19	
Rž . . .	50	6 23	
Koruzi . . .	50	5 32	
Oves . . .	50	6 35	

Ekstiv.
Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 662 Srednji srčni tlak 756.0 mm

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
9. 9. zv.	732.7	20.2	sl. svzhod	oblačno	
10. 7. sj.	732.6	18.1	sl. jug	oblačno	
2. pop.	732.1	23.3	sr. svzhod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura: 21.3°, normalno: 19.3°. Padavina v mm 9.9
Ponoči nevihta.

Pisarja
za špedicijo sprejme 2861 2
A. Domicelj na Rakeku.

Ura z verižico
za samo K 2.—.
Zaradi nakupa velike množine ur razpošila šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi štetno garancijo. — Po povzetju razpošila
Prusko-šlezjska razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38.
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 2878

Sprejmeta se takoj
kovaški pomočnik
in učenec.
Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.
2889 1

10.000 parov čevljev!
4 pari čevljev samo 5-50 K.
Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.
Vel 4 pari samo 5-50 K.
Za naročitev zadostuje dolgot 2879 Razpošiljanje po povzetju
Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.
Nengajajoče rad zamenjam.

MALINČEV SIRUP
LEKARNARJA
PICCOLIJA v LJUBLJANI
je izvrsten
NARAVEN IZDELEK

1 steklenica z vsebino 1 kg stane 1 K 50 h.
1 steklenica z vsebino 1/2 kg stane — 90 h
(Poštni zaboj 3 kg netto stane 5 K 60 h, franko zaboj in poštnina.) 3731-38
Razpošilja se tudi v sodih po 10, 20 in 40 kg.
Vnana naročila po povzetju.

Pisarna stavbnega mojstra
F. Supančič
je odslej
na Bleiweisovi cesti št. 18
v pritličju.
2881 1

Št. 3463.

Razpis.
Na c. kr. rudniški ljudski šoli za dečke v Idriji je popolniti mesti
dveh učiteljev in volonterja
z moškimi, eventualno z ženskimi učnimi močmi.
S temi učiteljskimi mesti so spojeni prejemki 4. plačilnega razreda, t. j. letnih 1000 K plače, 200 K dejavnostne doklade in 6 petletnic po 100 K ter pravica do povišbe v višji plačilni razred za moške in temu plačilnemu razredu primerni prejemki za ženske učne moči. Za volonterja je določena mesečna remuneracija 60 kron.
Prosilci naj vložijo svoje prošnje z dokazilom sposobnosti za definitivnega učitelja in z zdravstvenim izpričevalom predpisanim službenim potom najpozneje **do 31. avgusta t. l.** pri c. kr. rudniškem ravnateljstvu v Idriji.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji
dne 8. avgusta 1906.

Razglas.
Vsled sklepa Kranjske hranilnice bo na ljubljanskem trgovskem učilišču in vzgojevališču za šolsko leto 1906/7 prejemale **pet zunanjih učencev brezplačno pouk in učila.**
Prosilci, ki so dosegli 14to leto, naj prošnje s pridejanim osebnim popisom (Nationale), z dokazom ubožstva in z izpričevali o dovršenem 3 razredu realke ali gimnazije s hvalevrednim redom in npravnosti in z najmanj dovoljnim redom in napredka najpozneje **do 15. septembra** predložijo semkaj, da se potem vse dospele prošnje morejo slav. Kranjski hranilnici predložiti v sklepanje.
V Ljubljani, dne 31. julija 1906.
Ravnateljstvo trgovskega učilišča
Artur Mahr.
2762 3

Krepak deček
se sprejme takoj kot učenec v trgovini
A. Pogačnik v Cerknici.
2876 1

Hiša
v Spod. Šiški št. 214, sposobna posebno za miroljubne stranke, ker stoji v brezprašnem in lepo zasajenem vrtu, je napredaj.
Več se izve pri lastniku istotam.
2874-1

Svetovna razstava St. Louis 1904:
najvišja odlika „Grand Prix“.

Globin
je najboljši in najfinjši
čistilo za čevlje
Edina tvornica Fric Schulz jun.
II 18 deln. družba v Lipskem. 1327 2

Štenograf
vešč slovenske in nemške stenografije se sprejme v odvetniški pisarni dor. Danilo Majarona v Ljubljani. 2

Iščem spretnega kletarja
ki je obenem tudi sodar za svojo vinsko trgovino. Samci ki so že bili v takih službah, naj pošiljajo svoje ponudbe na trdiko **Anton Kajfež v Kočevju.**
2813 3

„ŠVICARIJA“
V soboto, dne 11. avgusta ob 4. popoldne in ob 7. zvečer
prva koncerta
ljublanskega seksteta na lok.
V nedeljo, dne 12. avgusta
3 koncerti
ob poln 10. dopoldne, ob 3. popoldne in ob 7. zvečer.
Vstopnina vselej prosta.
Za obilni obisk se priporoča z velespoštovanjem
IVAN KENDA
restavrat. 2888-1

Oes. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubna, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejceva, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejceva, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Topllice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8. m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejceva, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Linc, Budejceva, Plzena, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 16. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — **Dunaj iz Ljubljane drž. kol. V Kamniku.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani

Naznanilo.
Usojam si svojim častitim prejšnjim naročnikom in slavnemu občinstvu najvljudneje naznaniti, da sem 31. julija t. l. zopet otvoril
zalogo piva
v Metelkovih ulicah št. 19.
Prodajalo se bode uležano, marčno in dvojno marčno pivo v sodčkih po 1/3, 1/4 in 1/2 hektolitra, kakor tudi marčno in dvojno marčno pivo v zabojih po 25 steklenic.
Za častita naročila se priporoča
Julij Staré
lastnik v letu 1818. ustanovljene pivovarne v Mengšu.
2764-8

Dve deklici
se sprejmeta v boljšo družino za približno leto na hrano in stanovanje.
Več se izve pri upravn. „Slov. Naroda“.
2877 1

Kmetško veleposestvo
okoli 300 oralov in lastni lov poleg tri hiše, dva velika hleva za 50 glav govedi in 200 ovac se tako jako vredno proda.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.
2816 3

Hotel „Južni kolodvor“
(preje Lorber).

V soboto, dne 11. avgusta
KONCERT
Ljubljanske društvene godbe pod oseb. vodstvom kapelnika g. POULIA

Začetek ob 8. Vstop prost.
Obenem si usojam opozoriti na izborni kuhinjo ter izvrstna vina iz vinogradov gg.: dež. sod. svet. Ravni-karja, notarja Vršca, stotnika Fridolina Kavčiča i. dr.

Obilega obiska prosim s spoštovanjem
A. SEIDEL.
2873 1

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporočil, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.
Akojski kapital K 2.000.000.— Znesek v obsegu izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženičinske kavolje.
Rezervni zaklad K 200.000.— Ista pravica in vrednostna papirja. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložene knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vrnitve.
Promet s čeki in nakaznicami.
3-91